

Sygnatura akt VII K 418/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Wolanin

Protokolant: Alicja Szpyrka

przy udziale Prokuratora: Iwony Chmieleckiej

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r.

na rozprawie sprawy :

J. S.

córki J. i M. z domu G.

urodzonej (...) w B.

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 16 lipca 2007 roku do dnia 27 sierpnia 2007 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 38 158, 55 zł na zakup pojazdu marki Y. (...) o nr rej. (...), przez wypełnienie i podpisanie poświadczającego nieprawdę zaświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu i wysokości dochodów oraz sfalszowanego zaświadczenia o zarobkach na nazwisko A. T. w (...) Serwis i Pomoc (...) z siedzibą we W. przy ul. (...), które następnie złożono w dniu 27 lipca 2007 roku wraz z wnioskiem o przyznanie kredytu, pisemnego oświadczenia o zatrudnieniu u wskazanego pracodawcy na stanowisku blacharza ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2 400, 00 zł i na podstawie których A. T. w dniu 27 sierpnia 2007 roku zawarł umowę kredytu złotowego nr (...) dla Konsumenta na zakup pojazdu Y. (...), uzyskując kredyt w kwocie 38 158,55, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z postanowień umowy kredytowej i spłacenia zaciągniętego kredytu, czym działała na szkodę (...) Bank SA z siedzibą we W. oraz obecnego wierzyciela, (...) SA z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżoną **J. S.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu , opisanego w części wstępnej wyroku , przy czym z opisu czynu eliminuje zwrot : „ oraz sfalszowanego zaświadczenia o zarobkach ” nadto eliminuje z kwalifikacji prawnej przypisanego jej czynu art . 270 § 1 kk i kwalifikuje go jako występki z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art 286 § 1 kk w zw. z art 11 § 3 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności .

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec oskarżonej na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w części , a mianowicie ponad kwotę 500 zł przy czym na mocy art. 17 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia ją z obowiązku uiszczenia opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Oskarżona J. S. w latach 2006 – 2011 prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) Serwis Pomoc (...). Przedmiotem działalności firmy było świadczenie usług w zakresie napraw powypadkowych i serwisowania pojazdów. Siedziba firmy oraz warsztat naprawczy mieściły się we W. przy ul. (...). Oskarżona zatrudniała w tym okresie pracowników, w tym między innymi G. P..

Dowód:

IV. wyjaśnienia oskarżonej k. 185, 211-212, 315-316

V. zeznania świadka G. P. k. 287,

W roku 2007 A. T., po opuszczeniu Zakładu Karnego w W., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności, poznał mężczyznę-mieszkańca L., o pseudonimie „Czołg”. Mężczyzna ten zaproponował mu wzięcie na siebie kredytu, obiecując jednocześnie, iż sam będzie go spłacał, a nadto, iż za taką przysługę otrzyma stosowną gratyfikację. Poinformował jednocześnie A. T., iż do tego celu będzie mu potrzebny jego dokument tożsamości, zaś resztę niezbędnych dokumentów posiada on sam. A. T. na powyższą propozycję wyraził zgodę.

Następnie w miesiącu lipcu 2007 r. osoba o pseudonimie (...) wraz z innym mężczyzną o nieustalonych personaliach zawiózł A. T. do W., po czym zaprowadził go do siedziby firmy zajmującej się pośrednictwem udzielania pożyczek i kredytów bankowych – (...) Sp. Z o.o. Mieściła się ona we W. przy ul. (...).

W siedzibie firmy (...) podpisał przedłożone mu dokumenty. Z ramienia firmy (...) z o.o. dokumenty potrzebne do uzyskania kredytu oraz umowę o kredyt złotówkowy podpisał P. S.. Następnie wraz z mężczyzną o pseudonimie (...) A. T. udał się na ulicę (...), do warsztatu oskarżonej J. S., który mieścił się nieopodal ulicy (...). Tam oskarżona wypełniła dokumenty w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu A. T. w jej warsztacie, w charakterze blacharza na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, z wynagrodzeniem miesięcznym 2400zł, po czym opatrzyła je firmową pieczęcią i złożyła na nich własnoręcznie podpis. Dokumenty te zostały dołączone do wniosku o przyznanie A. T. kredytu i stanowiły podstawę uznania przez bank (...) S.A zdolności kredytowej A. T. i udzielenia mu kredytu w wysokości 38 158,55 zł na zakup pojazdu samochodowego - quada marki Y., którego właścicielem był K. S..

Dowód:

zeznania świadka A. T. k. 286-287, 136

opinie ustna i opinie pisemne biegłego k. 298, 77-137, 141-169

zaświadczenie o zatrudnieniu k. 11

zaświadczenie o zarobkach k. 12

oświadczenie k. 13-14

wniosek o przystąpienie do umowy ubezpieczenia k. 15

wniosek o przyznanie kredytu k. 16

ocena wniosku k. 17-20

umowa o udzielenie kredytu złotowego k 21

oświadczenie wnioskodawcy k 24-25

kserokopia dowodu osobistego A. T. k 26

kserokopia dowodu rejestracyjnego k 27

zaświadczenie o zameldowaniu k 29

umowa sprzedaży pojazdu k 30

aneks do umowy sprzedaży pojazdu k . 31

umowa przewłaszczenia k 34

harmonogram spłat k 36

zeznania świadka P. S. k. 66-67, 72-73

zeznania świadka K. S. k. 51-52

zeznania świadka G. T. k. 69

Ostatecznie umowa o udzielenie A. T. kredytu złotówkowego w kwocie 38 158,55 zł na zakup pojazdu marki Y. (...) o nr rej (...) została zawarta w dniu 27 sierpnia 2007 r . Wedle jej postanowień kredyt miał być spłacony w 60 równych , miesięcznych ratach . Wśród dokumentów dołączonych do w.w umowy znajdowały się zaświadczenia wystawione przez oskarżoną o zatrudnieniu i zarobkach A. T. w firmie (...), oświadczenie kredytobiorcy o zatrudnieniu, wniosek o przyznanie kredytu, wniosek o przystąpienie do ubezpieczenia na życie kredytobiorcy , kserokopia dowodu osobistego A. T., zaświadczenie o jego zameldowaniu na pobyt stały , kserokopia umowy o zakup pojazdu marki Y. (...), aneks do w.w umowy , umowa przewłaszczenia pojazdu na zabezpieczenie , harmonogram spłat rat kredytu .

A. T. kredytu nie spłacił , nie spłacił go także mężczyzna o pseudonimie (...).

Łączna kwota niespłaconego kredytu stanowi kwotę 37 357,40 zł .

Dowód:

zaświadczenie o zatrudnieniu k. 11

zaświadczenie o zarobkach k 12

oświadczenie k. 13-14

wniosek o przystąpienie do umowy ubezpieczenia k. 15

wniosek o przyznanie kredytu k. 16

ocena wniosku k. 17-20

umowa o udzielenie kredytu złotowego k 21

oświadczenie wnioskodawcy k 24-25

kserokopia dowodu osobistego A. T. k 26

kserokopia dowodu rejestracyjnego k 27

zaświadczenie o zameldowaniu k 29

umowa sprzedaży pojazdu k 30

zeznania świadka R. M. k. 5 , 189

zeznania świadka G. T. k. 69

W dniu 29 lutego 2008 r (...) S.A wypowiedział A. T. umowę o udzielenie kredytu, w związku z niewywiązaniem się z terminowej spłaty rat kredytu.

Dowód:

zeznania świadka R. M. k. 5 , 189

wypowiedzenie umowy k .37

Na mocy umowy z dnia 30.09.2008 r. firma (...) S.A zakupiła od (...) Bank S.A. wierzytelność , wynikająca z niespłaconego przez A. T. kredytu złotowego o czym pismem z dnia 21.10.2008 r zawiadomiono A. T. .

Dowód:

zeznania świadka R. M. k. 5 , 189

zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 33

zeznania świadka G. T. k. 69

A. T. prawomocnym wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 11 czerwca 2012 r sygn akt VII K 1145/11 został uznany winnym czynu z art. 286 par. 1 kk i art. 297 par. 1 kk i art 270 par. 1 kk w zw. z art. 11 par. 2 kk i art 64 par. 1 kk , popełnionego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami .

Tymże wyrokiem wymierzono mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 46 par. 1 kk orzeczono wobec niego środek karny w postaci obowiązku naprawienia w całości szkody , wyrządzonej przypisanym mu przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz firmy (...) SA kwoty 37 357,40 zł

Dowód:

VI. protokół rozprawy z dnia 11 czerwca 2012 r k. 242-244

VII. prawomocny wyrok sygn akt VII K 1145/11 k 245-246

J. S. ma 49 lat . Jest mężatką , ma dwoje pełnoletnich dzieci , które nie pozostają na jej utrzymaniu. Aktualnie oskarżona przebywa w Wielkiej Brytanii, gdzie pracuje dorywczo i z tego tytułu osiąga miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 1000 funtów miesięcznie . J. S. nie była dotąd karana przez sąd.

Dowód:

VIII. wyjaśnienia oskarżonej k . 271

IX. karta karna k. 188

Zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego oskarżona J. S. nie przyznała się do stawianego jej zarzutu. Na etapie śledztwa oskarżona wyjaśniła , iż okazanych jej podczas przesłuchania zaświadczeń o zatrudnieniu

i zarobkach , nie wypełniała ani nie podpisywała. Oświadczyła , iż nie zna osób o nazwisku S., T. , S. . Wyjaśniła , iż w 2006 roku miało miejsce włamanie do pomieszczeń jej firmy i została jej skradziona między innymi pieczętka firmowa , o czym zawiadomiła policję. Podała , iż tylko jeden raz wystawiła, na prośbę swego pracownika G. P., zaświadczenie o jego zatrudnieniu i zarobkach . Ustosunkowując się wniosków opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego J. S. całkowicie zakwestionowała jej treść , zaprzeczając by pismo i podpis na zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach należały do niej.

Podczas rozprawy głównej oskarżona , nie przyznając się do zarzucanego jej czynu i podtrzymując odczytane jej wyjaśnienia złożone podczas śledztwa podała , iż osobą , która mogła wypełnić i podpisać zaświadczenia o zatrudnieniu był A. N. , jej nieżyjący już współpracownik . Pozostawała z nim w relacjach koleżeńskich , miał on dostęp do jej biura i jego wyposażenia . Posiadał klucze od warsztatu i pomieszczeń do niego przynależnych. Już po jego śmierci , od funkcjonariuszy policji, którzy go poszukiwali , dowiedziała się , iż A. N. trudnił się podrabianiem dokumentów i podpisów. O powyższym nie wspominała w trakcie jej przesłuchania w Prokuraturze gdyż sądziła , iż to nieistotne . Nadto dopiero po przesłuchaniu , jak wyjaśniła , skojarzyła pewne fakty i doszła do wniosku , iż to właśnie A. N. podrobił jej pismo i podpis na zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach A. T. , nadto posłużył się pieczętką jej firmy . Ponownie zakwestionowała w całości niekorzystną dla niej treść opinii grafologicznej i jej wnioski końcowe .

(wyjaśnienia oskarżonej k. 185, 211-212, 315-316)

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Analiza całokształtu zebranego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego, ocenionego przez pryzmat naczelných zasad procesowych , wyartykułowanych w art. 4, 5 par. 2 i art. 7 k.p.k. pozwoliła w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości na przypisanie oskarżonej J. S. winy i sprawstwa czynu opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku .

Rekonstruując stan faktyczny sprawy , Sąd oparł się przede wszystkim o treść opinii pisemnych, sporządzonych na etapie śledztwa, przez biegłego z zakresu badania pisma ręcznego - J. J. (2) oraz opinię ustną złożoną przez tegoż biegłego podczas rozprawy głównej . Są one spójne wewnętrznie , a ich wnioski jednoznaczne i klarowne.

Czyniąc ustalenia faktyczne , Sąd oparł się także o treść zeznań świadków : A. T., G. P., P. S., K. S. oraz R. M. i G. T. .

Podstawę zaprezentowanego wyżej stanu faktycznego stanowiła także dokumentacja znajdująca się w aktach sprawy, w tym oryginały i kserokopie dokumentów dołączonych do umowy kredytowej oraz sama umowa o udzielenie kredytu złotowego wraz z oceną zdolności kredytowej A. T.. Zeznania świadków : G. P., P. S., K. S., R. M. i G. T. są spójne wewnętrznie i zasadniczo wzajemnie się uzupełniają . Stąd , Sąd konstruując stan faktyczny sprawy , dał im wiarę i przyjął za podstawę ustaleń faktycznych. Zeznania świadka A. T. - współsprawcy czynu przypisanego oskarżonej J. S. także , w ocenie Sądu ,zasługują na przymiot wiarygodności . Są one zasadniczo spójne i konsekwentne . W powiązaniu z pozostałymi dowodami, zgromadzonymi w sprawie, w tym z opiniami biegłego sądowego z zakresu badania pisma ręcznego oraz ujawnionymi w toku przewodu sądowego innymi okolicznościami sprawy - usytuowania warsztatu oskarżonej w stosunku do miejsca , w którym doszło do podpisania przez A. T. umowy kredytowej , osób znajdujących się w warsztacie , w tym kobiety itp. , zeznania tegoż świadka stanowiły istotną podstawę zrekonstruowania przebiegu zdarzeń będących przedmiotem osądu i udziału w nich oskarżonej J. S. .

Przechodząc do oceny wiarygodności wyjaśnień złożonych przez J. S. Sąd podnosi , iż zasadniczo nie dał im wiary , w zakresie w jakim oskarżona zaprzeczała by wypełniła i podpisała zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. T. i stwierdziła , że to inna osoba , być może nieżyjący A. N., podrobił jej pismo oraz podpis na zaświadczeniu, a także posłużył się jej firmową pieczęcią . Treść takich wyjaśnień pozostaje w rażącej sprzeczności z kategorycznymi wnioskami opinii pisemnych i ustnych, złożonych przez biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, którym Sąd dał w pełni wiarę . Wynika z nich , iż jednoznacznie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. T. wypełniła i podpisała sama oskarżona J. S. . Jak podnoszono wcześniej , wyjaśnienia oskarżonej pozostają także w sprzeczności z wypowiedziami świadka A. T. , który relacjonując przebieg procedury związanego z zakupem w systemie kredytowym

quada marki Y. podał , iż na końcu ulicy (Kosmonautów) gdzie mieścił się punkt pośrednictwa finansowego usytuowany był warsztat samochodowy (ul (...)) , do którego się udał wraz z mężczyzną o pseudonimie „Czołg „ , w którym to była kobieta oczekująca na ich przybycie . Treść wypowiedzi świadka A. T. koresponduje z wnioskami opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, o czym wspomniano wcześniej i tworzy przy tym pewną logiczną całość, pozwalającą na poczynienie ustaleń zaprezentowanych wyżej. Dodatkowo podkreślić należy , iż wyjaśnienia oskarżonej ulegały swoistej ewolucji. Początkowo J. S. twierdziła , iż osobą , która wystawiła nieprawdziwe zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach A. T. i podrobiła jej pismo oraz podpis na w.w dokumentach był sprawca włamania do pomieszczeń jej biura i kradzieży pieczętek firmowych. Na etapie postępowania sądowego oskarżona wskazywała zaś na nieżyjącego już, jej byłego współpracownika - A. N. , który był karany za przestępstwa fałszerstwa dokumentów i wspominał jej o posiadanych umiejętnościach w zakresie podrabiania podpisów i pisma innych osób. Jak podnoszono wcześniej jej wypowiedzi pozostają w sprzeczności z kategorycznymi wnioskami opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego. Dodatkowo z karty karnej osoby o nazwisku A. N. wynika , iż jakkolwiek była ona karana za przestępstwo oszustwa z art 286 par 1 kk , nie była sprawcą występkę z art 270 par 1 kk . Mając wskazane wyżej okoliczności na uwadze Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej J. S. , uznając je za niewiarygodne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym . Jej wypowiedzi zostały potraktowane przez Sąd jako wyraz obranej przez nią i lansowanej linii obrony , zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej za czyn jakiego się dopuściła i nie stanowiły podstawy rekonstrukcji stanu faktycznego w rozpoznawanej sprawie .

Na podstawie poczynionych i zaprezentowanych wyżej ustaleń faktycznych , będących wynikiem oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego , Sąd uznał , iż oskarżona J. S. dopuściła się zarzucanego jej czynu, o znamionach wskazanych w punkcie I części dyspozytywnej wyroku .

Występek z art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia cudzym lub własnym mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Wprowadzenie w błąd to zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby fałszywego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy .Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Do przypisania sprawcy czynu z art 286 par 1 kk konieczne jest wykazanie , aby sprawca ten działał w zamiarze bezpośrednim. Przesłpstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 jest bowiem przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Wywołanie wspomnianego wcześniej mylnego wyobrażenia o rzeczywistości i wprowadzenie w błąd przybierać może w praktyce różnorakie formy , w tym, w przypadku starań o pożyczkę lub kredyt bankowy, przedłożenia pokrzywdzonemu (kredytodawcy/pożyczkodawcy) fałszywego , nierzetelnego ,stwierdzającego nieprawdę dokumentu , potwierdzającego możliwość i zdolność wywiązania się kredytobiorcy /pożyczkobiorcy z zaciągniętego zobowiązania .

Przenosząc powyższe uwagi , natury ogólnej ,na grunt realiów rozpoznawanej sprawy i ujawnionego stanu faktycznego , wskazać należy , iż zgromadzony materiał dowodowy pozwala w sposób jednoznaczny na poczynienie ustalenia , iż oskarżona J. S. wypełniła i podpisała stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu zarobkach A. T. , które to miało potwierdzać zdolność kredytową w.w i zostało przedłożone pokrzywdzonemu celem uzyskania kredytu na zakup pojazdu marki Y. . Zaświadczenie to stało się podstawą udzielenia A. T. kredytu , którego nie miał zamiaru ani realnych możliwości spłacić . Tym samym poprzez wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd doprowadzono go do podjęcia niekorzystnej decyzji w zakresie rozporządzenia mieniem w kwocie wskazanej w części wstępnej wyroku. W realiach rozpoznawanej sprawy nie może budzić wątpliwości , iż oskarżona miała pełną świadomość w jakim celu wspomniane wcześniej zaświadczenia wystawia , bowiem w sposób jednoznaczny wskazuje na to treść druków firmowych S. Banku , które zostały przez J. S. wypełnione , podpisane i opatrzone pieczęcią jej firmy. Powyższe w powiązaniu z twierdzeniami A. T. o jego wizycie w towarzystwie mężczyzny proponującego mu przestępczy proceder w warsztacie J. S. , upoważnia do wniosku , iż oskarżona działała w ramach pewnego podziału ról , a zatem ,

iż współdziałała z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa . Jej zachowanie wyczerpało ustawowe znamiona występku z art. 286 par 1 kk i art. 297 par 1 kk w zw z art 11 par 2 kk .

Wymierzając oskarżonej karę Sąd, uwzględniając dyrektywy jej wymiaru wskazane w art. 53 k.k., bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz by była współmierna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu oraz aby wymierzona kara spełniała cele w zakresie prewencji szczególnej oraz ogólnej.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kar Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stosunkowo znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonej , a szczególnie skutek tych działań , jakim było wyrządzenie pokrzywdzonemu Bankowi wymiernej szkody . Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę także fakt , iż oskarżona nie była dotąd karana przez sąd i wiodła poprawny , ustabilizowany i wolny od konfliktów z prawem tryb życia .

W przekonaniu Sądu kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonej w wysokości wskazanej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku o stanowi swoistą „wypadkową” wspomnianych wcześniej okoliczności i jest ona adekwatna do stopnia jej winy i społecznej szkodliwości przypisanego jej przestępstwa . Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności w sposób właściwy spełni swoje cele wobec oskarżonej i będzie posiadała prawidłowe oddziaływanie wychowawcze i zapobiegawcze . Uczyni ona także , w przekonaniu Sądu , zadość społecznemu jej oddziaływaniu .

Jednocześnie Sąd uznał , iż wobec oskarżonej , która nie była dotąd karana , zachodzi tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna na przyszłość i w pełni zasadnym jest zastosowanie wobec niej dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata . Okres ten będzie, zdaniem Sądu , wystarczający do właściwego zweryfikowania przyjętej wobec tej oskarżonej pozytywnej prognozy .

Orzeczenie o kosztach sądowych oparto o treść przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku .